

24. maj. 1846

FAKTA

Dato:

24. maj. 1846

Sidetæl:

Dagbog G, side 32-33

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19998

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
215-216; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 433

TRANSSKRIFTION

24 May 46 Florenz.

Igaar var der en stor Fest paa Cascino, men ved slige Lejligheder mærker jeg dog min Eensomhed. I den mylrende Mængde gik jeg taus og mørk, glad naar en Herre bad mig tænde ved min Cigar, eller naar jeg kunde vise den Opmærksomhed at rykke lidt tilside for Nogen, der vilde sidde hos paa den lave Muur, hvor jeg havde mit Sæde, og hvorfra jeg nød min æstetiske Glæde af Festen ved at betragte Alle tilstedeværende, Mennesker og Heste, som mine Modeller. –

Om 8 Dags Tid reiser jeg vel. –

Idag kom Brev fra Lorenz; han spaaer mig, naar jeg vil fortsætte min kunstneriske Stræben: at jeg skal blive en Steen i Bygningen, og ikke komme mellem Fyldekalken. – Gid han havde Ret; men naar jeg betragter den uhyre Masse af nette, talentfulde, elegante Productioner, som kommer frem, da synes det vanskeligt stundom at undgaae Middelmaadigheden. Jeg synes at have gjort Fremskridt, men Alt er behandlet, Alt er opløiet; hvem siger nu at en klodset Behandling af et Stof, som alt findes benyt- •33• tet paa en ziirlig, routineret Maade, at det tør have større Fortjeneste. Dog, det er kun øieblikkeligt, at sligt kan slaae mig, det er det visse Tegn paa Ægthed, at man har Lyst til at see om igjen paa et Kunstværk, og dem, jeg har Lyst til stedse at vende tilbage til, dem vil jeg nu som altid danne mig efter, saa faaet det gaae som det kan. – En af de store Hemmeligheder i Coloriten er maaske: Skyggernes Behandling; at kunne see og give Farve ligetil de største Dybder uden at blive sort. Der er talt saameget derom, og dog blev det mig først ret klart ved at see de gamle Venetianere; jeg har hos Paul Veronese seet, at hans dybeste Skygger vare kun brændt mørk Okker, man troer det slet ikke før man gaaer ligetil og netop undersøger, hvad Farver, der ere brugte. – Lad mig dog mindes dette ret levende! Halvskyggen kan gjerne være kold, graa o s v, kun i den egentlige Dybde vogte man sige for den sorte Farve, der saa let bliver død.

24 Maj Hb. Lorenz

Igaar var der en stor Fest paa Casino, men
ved elige Leiligheder maerker ij sig min Ensom-
hed. I den ungeleende Mængde gik ij taun og
mick, glad naar en Klæde had mig tændt ved
min Lige, eller naar ij kunde see den Opmark-
somhed at sykke lodt til side for Nogen, da vid de
s. d. hvor fraa den lave Maat, hvor ij havde amlt
Læde, og hvor fraa ij mid min æstetiske Glæde
af Fester ved at betragte alle til stode aarnde,
Mennesker og Klæde, som mine Medaller. —

Om 8 Dags Tid reiser ij vel. —

Idag hem Brev fra Lorenz; han spæer
mig, naar ij vil fortsætte min kunstneriske
Stræben: at ij skal blive en Steen i Byggin-
gen, og ikke komme mellem Fy (d. kalken-
gen) han havde Det; men naar ij betragter
den intige Mængde af nette, talentfulde,
elegante Productioner, som kommer frem,
da synes det vanskeligt stund om at mind
gaar Middelmædighed. Ij synes at have
gjort Faem skridt, men Alt er behandlet, Alt
er opløst; men ijer mig at en klædet
Behandling af et Hef, som alt findes berigt.

det paa en yndelig, vortiment Maade, at
det der have større Fortjeneste. Dog, det er
kæn sielighelig, at liget kan slæde mig, det
er det isore Tegn paa Lythed, at man har
lyst til at see om i jjer paa et Kunstwerk,
og dem, jjer har lyst til stede at vende. Altsaa
til, som vil jjer min som altid daerne mig
efter, saa faer det gaer som det kan. —

En af de store Klemmeligheder i Coleriton
er maaskee: Skjyppenes Behandling; at kæn
se see og give Farve liget til de største Dyktere
inden at blive sort. Der er talt saameget
derom, og dog blev det mig først ret kærst
sid at see de gamle Venetianere; jjer har her
Pavel Veronesi seet, at hans dybeste Skjyppes
sare kæn brændt mink Okker, man traer
det slet ikke for man gaer liget til og indtj
undersiger, hvad Farver, der ere brugte.
Lad mig dog minde dette ret levende! Alle
skjyppes kan gjore sare held, gaae osv, kæn
i den egentlige Dykde kofte man sig for
den sorte Farve, der saa let bliver død.